

РЕШЕНИЕ

№ 4593

гр. София, 09.07.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, IV КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 18.06.2021 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Галин Несторов

ЧЛЕНОВЕ: Вяра Русева

Зорница Дойчинова

при участието на секретаря Грета Грозданова и при участието на прокурора Стоян Димитров, като разгледа дело номер **4058** по описа за **2021** година докладвано от съдия Зорница Дойчинова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.208 - 228 от АПК, във вр. чл.63, ал.1, изр. последно от ЗАНН.

Образувано е по касационна жалба от ЗД [фирма], с ЕИК[ЕИК], [населено място], представлявано от пълномощника си адв. Г. срещу решение № 20058048 от 04.03.2021 г. на софийски районен съд, НО, 133-ти състав, постановено по НАХД № 10258/2019 г., с което е потвърдено НП № Р-10-590/29.05.2019 г., издадено от зам.-председателя на Комисията за финансов надзор, ръководещ направление „Застрахователен надзор“, с което на основание чл. 644, ал.2, пр. 2, вр. ал.1, т.2 и чл. 648, ал.1 КЗ, на дружеството е наложена имуществена санкция в размер на 1 000 лв. за извършено нарушение на чл. 485, ал.1 КЗ.

В касационната жалба са изложени подробни съображения за неправилност и незаконосъобразност на оспорения съдебен акт, като постановен в нарушение на материалния и процесуалния закон. Твърди, че органа е наложил санкция на дружеството за неспазване на законова процедура и за нарушение, което не е извършено. Процесното НП не съответства на фактическата обстановка, описана в АУАН, като на дружеството е наложено наказание за нарушение, което не е било надлежно предявено по реда, установен със ЗАНН. Също твърди, че неправилно е определена датата на нарушението. Излага съображения за това, че наложеното наказание не съответства на целите на административното наказание, съгласно чл. 12

ЗАНН. Счита, че извършеното нарушение представлява маловажен случай по смисъла на чл. 28 ЗАНН. Моли за отмяна на решението на СРС и отмяна на наказателно постановление. Алтернативно моли за преквалификация на наложената санкция, като бъде определена като такава по чл. 644, ал.1, т.1 КЗ и съответно да бъде наложена минимално определената в закона.

В съдебно заседание не се представлява.

Ответникът, Комисия за финансов надзор, чрез процесуалния си представител ю.к. С., в съдебно заседание, оспорва жалбата като неоснователна и моли за нейното отхвърляне. Претендира присъждане на юрисконсултско възнаграждение.

В представени по делото подробни писмени бележки от юк Н. излага съображения за правилност на решението и неоснователност на касационната жалба. Моли за отхвърляне на жалбата и потвърждаване на решението на СРС.

Представителят на Софийска градска прокуратура дава становище за неоснователност на касационната жалба.

Административна съд С.-град, четвърти касационен състав, след като обсъди доводите на страните и прецени по реда на чл. 235, ал. 2 от ГПК, във вр. с чл. 144 от АПК приетите от СРС писмени доказателства, приема за установено от фактическа страна следното:

По повод подадена в КФН жалба от А. Д. Р., чрез пълномощника му адв. В., е образувана преписка и извършена проверка, от която е установено, че между ЗД [фирма] и А. Д. Р. е сключен застрахователен договор за застраховка „Гражданска отговорност“ на автомобилистите, с полица № BG/02/118001778556 и с период на застрахователното покритие от 19.06.2018 г. до 18.06.2018 г., относно лек автомобил Волво В40, с рег. [рег.номер на МПС].

На 08.08.2018 г., на територията на Франция е настъпило застрахователно събитие с участието на лекия автомобил, собственост на А. Д. Р.. По обяснения на Р. същият имал трудов договор на територията на Франция.

След като дружеството било уведомено за настъпилото застрахователно събитие, с писмо изх. № ОК-668640/13.09.20218 г. уведомило Р., че във връзка с повишаване на риска, съгласно чл. 485, ал.3 КЗ, следва в петдневен срок, да доплати разликата между премията по посочената по-горе застрахователна полица и премията, която съответства на риска при отчитане на обстоятелствата. Посочено е, че при неплащане на премията в указния от застрахователя срок, договорът за застраховка Гражданска отговорност ще бъде прекратен. Сумата, която трябва да бъде доплатена е в размер на 2 268,86 лв.

Поради неплащане на посочената сума в определения срок, договорът за застраховка Гражданска отговорност с полица № BG/02/118001778556 е прекратен, считано от 21.09.2018 г., като причина за това, в Информационния център към Гаранционния фонд, е посочено „Друга причина за прекратяване“.

В становище до КФН, дружеството посочва като причина за прекратяване на договора, това, че е налице премълчаване на обстоятелства, отнасящи се до трайно пребиваване на ползвателя на лекия автомобил извън територията на Р. България, което от своя страна води до увеличаване на риска за дружеството.

След извършеното проучване от страна на КФН, е констатирано нарушение от ЗД [фирма], изразяващо се в това, че застрахователя не може да прекрати договор за застраховка Гражданска отговорност на автомобилистите на основания по чл. 363,

ал.1 и ал.3, чл. 364, ал.2 и чл. 365 КЗ, а именно поради неточно обявено или премълчано обстоятелство, за което застрахователя е поставил писмено въпрос.

За констатираното нарушение, а именно прекратяване на договор за застраховка Гражданска отговорност, без да има право на това, бил съставен акт за установяване на административно нарушение /АУАН/ № Р-06-242 от 30.03.2019 г., връчен на представител на дружеството, който го е подписал без възражение.

Срещу АУАН не са постъпили писмени възражения.

Въз основа на АУАН е издадено и процесното НП № Р-10-590/29.05.2019 г., в което нарушението е описано като такова по чл. 485, ал.1, вр. чл. 480, ал.7 КЗ, изразяващо се в прекратяване от страна на застрахователя на договор за застраховка Гражданска отговорност на автомобилистите, без да има право да го направи, и извършено на 21.09.2018 г. За констатираното нарушение, на ЗД [фирма] е наложена санкция в размер на 1 000 лв.

Процесното НП е връчено на представител на дружеството на 03.06.2019 г.

За изясняване на фактичката обстановка, СРС е събрал и гласни доказателства, като е разпитан актосъставителя.

Съобразявайки така описаната фактическа обстановка, СРС е постановил обжалваното решение № 20058048 от 04.03.2021 г. по НАХД № 102585/2019 г., с което е потвърдено НП № Р-10-590/29.05.2019 г., издадено от зам.-председателя на Комисията за финансов надзор, ръководещ направление „Застрахователен надзор“, с което на основание чл. 644, ал.2, пр. 2, вр. ал.1, т.2 и чл. 648, ал.1 КЗ, на дружеството ЗД [фирма] е наложена имуществена санкция в размер на 1 000 лв. за извършено нарушение на чл. 485, ал.1 КЗ.

Със заповед № 3-40/11.02.2019 г., зам.-председателя на Комисията за финансов надзор, ръководещ направление „Застрахователен надзор“ е определил служители от Дирекция „Застрахователен надзор“, които да съставят АУАН за нарушения по КЗ, сред които е и лицето, съставило АУАН № Р-06-242 от 30.03.2019 г., въз основа на който е съставено процесното НП.

С решение по т.1 от протокол № 68/21.08.2018 г. от заседание на КФН, е определен В. С. – член на КФН за заместник, който изпълнява правомощията на зам.-председател на КФН, ръководещ направление „Застрахователен надзор“ до встъпване в длъжност на избран от НС нов зам.-председател.

Пред настоящата инстанция не са ангажирани нови писмени доказателства по смисъла на чл. 219, ал. 1 от АПК.

При така установените факти, настоящия съдебен състав на АССГ, достигна до следните правни изводи:

Предмет на разглеждане е решение № 20058048 от 04.03.2021 г. по НАХД № 102585/2019 г. на СРС, с което е потвърдено НП № Р-10-590/29.05.2019 г., издадено от зам.-председателя на Комисията за финансов надзор, ръководещ направление „Застрахователен надзор“, с което на основание чл. 644, ал.2, пр. 2, вр. ал.1, т.2 и чл. 648, ал.1 КЗ, на ЗД [фирма] е наложена имуществена санкция в размер на 1 000 лв. за извършено нарушение на чл. 485, ал.1 КЗ. Санкцията е наложена за това, че застрахователят е прекратил договор за застраховка Гражданска отговорност на автомобилистите, приемайки че са налице неточно обявени или премълчани обстоятелства, довели до „Завишен риск“, поради управление на застрахования

автомобил на територията на друга държава членка.

Касационната жалба е допустима, като подадена срещу съдебно решение, подлежащо на касационен контрол, от надлежна страна по смисъла на чл. 210, ал. 1 АПК, във вр. чл. 63, ал. 1, изр. 2 ЗАНН и при спазване на преклузивния 14-дневен срок по чл. 211, ал. 1 АПК, във вр. чл. 63, ал. 1, изр. 2 ЗАНН.

При субсидиарното действие на НПК, районният съд е изпълнил служебното си задължение да проведе съдебното следствие по начин, който е осигурил обективно, всестранно и пълно изясняване на всички обстоятелства, включени в предмета на доказване по конкретното дело, при точното съблюдаване на процесуалните правила относно събиране, проверка и анализ на доказателствената съвкупност, и не е допуснал нарушения на съдопроизводствените правила. По повод приетата за установена по делото фактическа обстановка, настоящият съд счита, че СРС е събрал необходимите и относими доказателства, в обжалваното решение е изложил мотиви относно преценката на доказателствата, която е извършил и въз основа на последните е направил изводи, които се споделят от настоящия касационен състав, поради следните съображения.

Като извърши служебно проверка на основание чл. 218, ал. 2 АПК и въз основа на фактите, установени от районния съд, съгласно чл. 220 от АПК, настоящият състав намира, че обжалваното решение е валидно и допустимо и постановено при правилно приложение на материалния закон. В тази връзка решаващият състав на съда съобрази, че това решение е постановено по отношение на акт, който подлежи на съдебен контрол, като произнасянето е извършено от компетентен съд в рамките на правомощията му, сезиран с подадена от ЗД [фирма], допустима жалба.

Настоящият касационен състав счита, че са правилни изводите на районния съд относно съответствието на АУАН и съставеното въз основа на акта НП, с процесуалните правила за тяхното издаване. Актовете са издадени от компетентен орган, съобразно разпоредбата на чл. 16, ал.1, т. 19 ЗКФН, в предвидената от закона писмена форма. Съдържат предписаните от закона реквизити като минимално изискуемо съдържание - чл. 42 и чл. 57 ЗАНН. При издаването им е спазен процесуалния ред за това, като е налице редовна процедура по връчването и на двата акта. АУАН и НП съдържат описание на нарушението и датата на извършването му, а обстоятелствата при извършването му са конкретизирани в пълнота. Предвид на това и АУАН и издаденото въз основа на влезлия в сила акт, НП са издадени при спазване на процесуалните правила. Спазени са сроковете по чл. 34, ал. 1 и ал. 3 от ЗАНН, както и срокът на абсолютната погасителна давност по чл. 81, ал. 3 във връзка с чл. 80, ал. 1, т. 5 от ЗАНН /ТП № 1/27.02.2015 г. по т.д. № 1/2014г. на ВКС и ВАС/. Установената безпротиворечиво фактическа обстановка е възпроизведена в съответствие с правилата по чл. 42 и чл. 57 от ЗАНН, като административнонаказаното лице не е възпрепятствано да разбере за кое свое деяние /действие или бездействие/ му е наложено и конкретното административно наказание. След анализ на събраните по делото доказателства, настоящия състав намира, че по делото се доказва, че между ЗД [фирма] и А. Д. Р. е сключен застрахователен договор за застраховка „Гражданска отговорност“ на автомобилистите, с полица № BG/02/118001778556 и с период на застрахователното покритие от 19.06.2018 г. до 18.06.2018 г., относно лек автомобил Волво В40, с рег. [рег.номер на МПС] . На 08.08.2018 г., на територията на Франция е настъпило застрахователно събитие с участието на лекия автомобил, собственост на А. Д. Р., който е уведомил, че имал

трудоу договор на територията на Франция. След като дружеството било уведомено за настъпилото застрахователно събитие, с писмо изх. № ОК-668640/13.09.20218 г. уведомило Р., че във връзка с повишаване на риска, съгласно чл. 485, ал.3 КЗ, следва в петдневен срок, да доплати разликата между премията по посочената по-горе застрахователна полица и премията, която съответства на риска при отчитане на обстоятелствата в размер на 2 268,86 лв. Посочено е, че при неплащане на премията в указания от застрахователя срок, договорът за застраховка Гражданска отговорност ще бъде прекратен. Поради неплащане на посочената сума в определения срок, договорът за застраховка Гражданска отговорност на автомобилистите, с полица № BG/02/118001778556 е прекратен, считано от 21.09.2018 г., като причина за това дружеството е посочило, че е налице премълчаване на обстоятелства, отнасящи се до трайно пребиваване на ползвателя на лекия автомобил извън територията на Р. България, което от своя страна води до увеличаване на риска за дружеството.

Разпоредбата на чл. 367, ал. 2 КЗ предвижда възможността за всяка от страните да иска увеличение или намаление на застрахователната премия или да прекрати договора, в случай че през периода на действие на застрахователния договор застрахователният риск значително се увеличи или намали. В конкретния случай, първо следва да се посочи, че посоченото от ЗД [фирма] обстоятелство, премълчаване от страна на застрахования, че ще пребивава на територията на друга държава членка, от една страна не е доказано, тъй като липсват доказателства по делото в тази насока, а от друга страна не следва да води до повишаване на риска. Това е така, тъй като съгласно чл. 480 КЗ, застрахователният договор за задължителна застраховка "Гражданска отговорност" на автомобилистите покрива отговорността на застрахованите за вреди, причинени на територията на Република България съгласно българския закон, държава членка съгласно нейния закон, трета държава, когато вредите са били причинени на лица от държава членка при пътуване между териториите на две държави членки и при условие че не е налице национално застрахователно бюро, което да носи отговорност за тази територия; в този случай отговорността се покрива съгласно закона на държавата членка, на чиято територия обичайно се намира моторното превозно средство на виновния водач, по повод на което е сключена застраховката, трета държава, чието национално бюро на застрахователите е страна по многостранното споразумение, съгласно нейния закон, както и трета държава, чието национално бюро на застрахователите е член на системата "Зелена карта". Застрахователният договор за задължителната застраховка "Гражданска отговорност" на автомобилистите осигурява покритие на територията на Република България, на територията на другите държави членки и на територията на третите държави по ал. 1, т. 4 и 5 въз основа на една застрахователна премия и през целия срок на договора, в това число във всеки период в рамките на този срок, когато моторното превозно средство се намира в друга държава членка или в трета държава по ал. 1, т. 4 и 5. Управлението на моторното превозно средство в рамките на територията по ал. 2 във всеки период в рамките на срока на договора не представлява значително изменение на риска по смисъла на чл. 367. Т.е., законът задължава застрахователните дружества, на база платената застрахователна премия за задължителната застраховка ГО, да осигурят покриване на настъпили застрахователни събития и на територията на други държави членки, какъвто е настоящия случай.

Освен изложеното, дори да се приеме, че застрахованият е премълчал обстоятелството, че ще пребивава на територията на друга държава и за това ще

следва да заплаща по-висока застрахователна премия, то на основание чл. 485 КЗ, застрахователят няма право да прекрати договора за задължителната застраховка ГО на това основание. По силата на цитираната разпоредба в случай на неточно обявено или премълчано обстоятелство, за което застрахователят е поставил писмено въпрос, застрахователят не може да прекрати договора за задължителна застраховка "Гражданска отговорност" на автомобилистите на основания по чл. 363, ал. 1 и 3, чл. 364, ал. 2 или чл. 365.

След като законодателят императивно е забранил възможността за прекратяване на договора за застраховка ГО, то дружеството прекратявайки го е допуснало нарушение на посочената разпоредба на чл. 485 КЗ. В този смисъл, доколкото по делото безспорно се установява, че договорът за задължителна застраховка Гражданска отговорност, с полица № BG/02/118001778556 е прекратен на основание премълчаване на обстоятелства, отнасящи се до трайно пребиваване на ползвателя на лекия автомобил извън територията на Р. България, което от своя страна води до увеличаване на риска за дружеството, то ЗД [фирма] е следва да понесе съответната санкция за това.

Не може да бъде приложена разпоредбата на чл. 28 ЗАНН. Преценката на органа за наличието на предпоставки за приложението на института на маловажния случай, не е по целесъобразност, а представлява израз на възлагане на компетентност и подлежи на общо основание на съдебен контрол за законосъобразност /в този смисъл се е произнесъл и Върховният касационен съд с Тълкувателно решение № 1 от 12.12.2007 г. по т.н.д. № 1/2007 г. на ОСНК/. В настоящия случай е нарушена норма от публичен ред, регулираща обществени отношения с финансов характер. Застрахователните дружества изпълняват особено важна функция, като акумулират финансов ресурс, чрез който по определени правила да компенсират претърпените от застрахованите лица вреди. Неизпълнението на тази основна функция от страна на застрахователите в законоустановените срокове ще засегне имуществената сфера на тези лица и ще обезсмисли в по-малка или по-голяма степен целта на застраховането – обезщетяване на вреди, настъпили в следствие на предвидени в съответните договори застрахователни събития. Неизпълнението на задължението разкрива реална обществена опасност, като се съобразява характерът на засегнатите обществени отношения, поради което извършеното нарушение не би могло да се квалифицира като маловажен случай.

По отношение искането за намаляване на наложеното наказание, преквалифицирайки го от такова по чл. 644, ал.2 КЗ, като такова по чл. 644, ал.1, т.1 КЗ, съдът счита, че същото е неоснователно. При определяне размера на имуществената санкция, АНО е приложил санкционната разпоредба на чл. 644, ал.1, т.2 КЗ, касаеща санкциите за ЮЛ, а не както е посочил жалбоподателя чл. 644, ал.2 КЗ. Изрично в НП е посочено, че нарушението не е извършено в условията на повторност, поради което е не е наложил санкция по чл. 644, ал.2 КЗ. Същевременно, посочената от касатора разпоредба на чл. 644, ал.1, т.1 КЗ касае глоба за физически лица, а касатора е ЮЛ.

По тези доводи и аргументи, касационната инстанция приема, че съдебното решение № 20058048 от 04.03.2021 г. по НАХД № 102585/2019 г. на 133-ти състав на СРС, е правилно на основание чл. 348 НПК и при условията и по реда на чл. 221, ал.2 АПК, следва да бъде оставено в сила. Не са налице и основанията за касиране на съдебния акт по см. на чл. 218 ал.2 АПК във вр.чл.209 т.1 и т.2 АПК.

Ответникът по касация претендира присъждане на юрисконсултско възнаграждение.

Предвид новоприетата разпоредба на чл. 63, ал.5 ЗАНН /Нова - ДВ, бр. 94 от 2019 г./, такива се дължат, с оглед изхода на делото. При определяне на размера на възнаграждение, съдът съобрази разпоредбата на чл. 63, ал.5, изр. 2-ро ЗАНН, вр. чл. 37 ЗПП, вр. чл. 27е от Наредбата за заплащането на правната помощ /обн., ДВ, бр. 5 от 17.01.2006г./ и прие, че на ответника следва да се присъди възнаграждение в размер на 80,00 лв.

По изложените съображения, Административен съд София-град, IV-ти касационен състав, на основание чл.221 ал.2 АПК във вр.чл.63 ал.1, изр.2 ЗАНН

Р Е Ш И:

ОСТАВЯ В СИЛА решение № 20058048 от 04.03.2021 г., постановено по НАХД № 10258/2019 г., на 133 състав на СРС.

ОСЪЖДА ЗД [фирма], с ЕИК[ЕИК], [населено място] **ДА ЗАПЛАТИ НА** Комисията за финансов надзор сумата от 80,00 лв., направени по делото разноски за юрисконсулт.

РЕШЕНИЕТО е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.